

பாவேந்தர் பாரதிதாசனின் பெருவாழ்வு

The great life of Paventhar Bharathidasan

பேராசிரியர் முனைவர் மு.இராசேந்திரன்

Professor Dr.M.Rajantharan¹

Abstract

In the history of Tamil Literature, Bharathidasan's poetry is in the limelight. His poetic sensibility is natural and par excellence. Drawn towards the ideology of Dravidian culture, Bharathidasan centred his focus on the socialist ideas and independence struggle. He had a good access to Poetry, Novel, Short Story and Drama. He also gained momentum in the Tamil Cine field, the growth and development of Tamil language and the victorious life of the Tamils. Pavender had all these aspects as the base and his missions of life which this Paper tries to probe.

Key Words : Bharathidasan, Bharathiar, Patriotism, Periyar, Cine Field

முன்னுரை

இயற்கையாகவே கவிதை இயற்றும் தனிப்பெரும் புலமையுடன் ஆழ்ந்த தமிழறிவு, தமிழ் உலகின் தன்னிகரற்ற மகாகவி பாரதியின் வழிகாட்டுதல் பண்பட்ட கவிதைப் பின்புலம், தமிழாசிரியர் பணியில் தோய்ந்த உள்ளம், தேசப்பற்றில் திளைத்த மாண்பு, திராவிடக் கொள்கையில் அசைக்க முடியாத ஆழ்ந்த பற்று, தமிழ்ப் பகைவர் யாராயினும் அவர்களை அஞ்சாது எதிர்கொள்ளும் வீரம், எத்தகைய சூழ்நிலையிலும் தான் கொண்ட கொள்கையில் இருந்து மாறாத நெஞ்சுரம் எனச் சீர்மிக்க பண்புகளின் ஒட்டுமொத்த வடிவம்தான் பாவேந்தர் பாரதிதாசன்.

‘தமிழுக்கும் அமுதென்று பேர்’, ‘எங்கள் வாழ்வும் எங்கள் வளமும் மங்காத தமிழென்று சங்கே முழங்கு’, ‘தமிழுக்குத் தொண்டு செய்வோன் சாவதில்லை’ எனத் தமிழுக்காகவே வாழ்ந்தவர். பாவேந்தரின் பெருவாழ்வானது தொடக்கத்தில் பாரதியாரின் துணை நலத்தால் தேசியத்தின் மீது பற்றுடையதாக அமையப்பெற்ற போதும் இவரது வாழ்க்கையின் பெரும் பகுதி திராவிடக் கொள்கையில் தோய்ந்ததாகவே இருக்கின்றது. ஆனால் பாரதிதாசனின் ஒட்டுமொத்த வாழ்க்கையை காணுங்கால் அது தமிழுக்காக வாழ்ந்த பெருவாழ்வாகவே அமையப்பெற்றுள்ளதை யாரும் மறுக்க இயலாது (செயலாபதி, 2004, ஜீ.36).

பாவேந்தர் பிறப்பும் வளர்ப்பும்

பாரதிதாசன் 1891 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 29 ஆம் தேதி இரவு 10.15 மணிக்கு புதுவையில் பிறந்தார். இவரது தந்தை கனகசபை முதலியார். இவர் அவ்வூரில் புகழ்பெற்ற வணிகர். பாவேந்தரின் தாயார் இலக்குமி அம்மாள். பெற்றோர் இவருக்கு இட்ட பெயர்

¹The author is a Professor in The Department of Indian Studies, University of Malaya, Malaysia.
rajantharan@gmail.com

சுப்புரத்தினம். இவரது தந்தையின் முதல் பாதி பெயரும் இவருடைய பெயரில் இணைக்கப்பட்டு கனகசுப்புரத்தினம் என்று அழைக்கப்பட்டார். இவரின் தமையனார் சுப்புராயன், தமக்கை சிவகாமசுந்தரி, தங்கை இராசம்மாள் (கோவேந்தன், 1994, ஜி.207).

பாரதிதாசனின் தொடக்கக்கல்வி புதுவையில் இருந்த பிரஞ்சுப் பள்ளியில் தொடங்கியது. இவர் தமது தொடக்கக் கல்வியை ஆசிரியர் திருப்பள்ளிசாமி அய்யாவிடம் கற்றார். பின்னர் தமிழ்ப்பள்ளியில் பயிலும் வாய்ப்புக் கிடைத்தவுடன், தமக்கு விருப்பமான தமிழ்மொழியை நன்கு கற்றுத் தேர்ந்தார். அதுமட்டுமன்றி தமது பத்தாவது வயதிலேயே கவிதை புனைவதில் வல்லமை பெற்றவராகவும் விளங்கினார். இதனால் புதுவை மக்களிடையே இவருக்கு நற்பெயரும் புகழும் கூடியிருந்தது (செயலாபதி, 2004, p.32). பின்னர் தமது 16 வது வயதில் கால்வே கல்லூரியில் பயின்று தமது தமிழ்ப் புலமையை மேலும் வளப்படுத்திக் கொண்டார். பாரதிதாசன் தமது ஆழ்ந்த தமிழறிவினாலும், கல்வியின்பால் உள்ள நாட்டத்தினாலும் மூன்று ஆண்டுகள் பயில வேண்டிய இளங்கலைப் பட்டப்படிப்பை இரண்டு ஆண்டுகளிலேயே நிறைவு செய்தார். அதுமட்டுமன்றி, அந்தக் கல்லூரியில் முதன்மை மாணவராகவும் தேர்ச்சி பெற்றார் (முருகுசுந்தரம், 2014, p.9).

பின்னர் தமது தமிழ்ப்புலமையை மேலும் விருத்தி செய்து கொள்வதற்காக 1908ஆம் ஆண்டு முதுபெரும் புலவர் மகாவித்துவான் பு.அ.பெரியசாமி அய்யாவிடமும், பின்னர் பெரும்புலவர் பங்காரு பத்தரிடமும் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களையும், சித்தாந்தம், வேதாந்தம் முதலியவற்றையும் கற்றுத் தேர்ந்தார் (செயலாபதி, 2004, p.32). 1909ஆம் ஆண்டு நிரவியில் தமிழாசிரியராகத் தமது தமிழ்ப்பணியைத் துவக்கினார். அப்போது பாரதிதாசனுக்குப் பதினெட்டு வயதே நிறைவுற்றிருந்த காரணத்தால் நிரவி ஊர் மக்கள் இவரை ஒரு பொருட்டாக மதித்ததே கிடையாது. ஆயினும் அதற்காக பாரதிதாசன் ஒருபோதும் வருந்தியது இல்லை. ஒருமுறை அவ்வூரில் தமிழில் ஆழ்ந்த புலமையுடைய இராமசாமிப் புலவர் என்பவர் பாரதிதாசனை ஏளனமாக எண்ணி அவரின் தமிழ்ப்புலமையைச் சோதித்துள்ளார். ஆனால் பாரதிதாசன் அவர் கேட்ட கேள்விக்குத் தக்க பதிலும் அதற்கான விளக்கமும் அளித்து அவரை வியப்பில் ஆழ்த்தினார். பாரதிதாசனுக்கு இளம் வயதில் இருந்த தன்னம்பிக்கையும், தமது புலமையின்பால் உள்ள நம்பிக்கையும் திடமாக இருந்தது (முருகுசுந்தரம், 2014, p.10).

1919ஆம் ஆண்டு பாரதிதாசன் திருபுவனையில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். இந்தக் காலகட்டத்தில் பிரஞ்சு அரசுக்கு எதிராகச் செயல்பட்டார் என பாரதிதாசன் ஆசிரியர் பணியிலிருந்து வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டதோடு ஒன்றரை ஆண்டுகள் சிறைபிடிக்கப்பட்டார். பின்னர் பிரஞ்சு அரசு தனது தவற்றை உணர்ந்து அவரை விடுதலை செய்தது. மேலும் பாரதிதாசன் தனது வேலை நீக்க வழக்கில் வென்று மீண்டும் பணியில் அமர்ந்தார். அதற்கு அடுத்த ஆண்டு பழனி அம்மையாரைத் தமது வாழ்க்கைத் துணைநலமாகத் திருமணம் செய்து கொண்டார். பாரதிதாசன் தம்பதிகளுக்கு மன்னர்மன்னன் எனும் மகனும் சரஸ்வதி, வசந்தா, ரமணி எனும் மூன்று மகள்களும் பிறந்தனர் (கோவேந்தன், 1994, p.208).

பாரதியாரும் பாரதிதாசனும்

பாரதி எனும் மகாகவிஞர் பாரதிதாசனின் வாழ்க்கையில் ஒரு மைல்கல். பாரதியாரைச் சந்தித்த பின்னர்தான் கனகசுப்புரத்தினம் பாரதிதாசனாக மாறினார். பாரதியார் 1908ஆம் ஆண்டுதான் புதுவைக்கு வந்தார். அவர் புதுவைக்கு வந்து ஓரிரண்டு ஆண்டுகள் சென்ற பின்னர்தான் பாரதிதாசன் அவரை இன்னார் என அடையாளம் கண்டு கொண்டு தமது நட்பை வளர்த்துக் கொண்டார். பாரதிதாசனுக்கு பாரதியாருடனான சந்திப்பும் கூட கவிதையின் வாயிலாகவே தோன்றியது (முருகுசுந்தரம், 2014, p.19).

ஒரு முறை பாரதிதாசன் வேணு (வல்லூறு) நாயக்கர் வீட்டுத் திருமணத்தில் பங்கேற்ற போது, வேணு நாயக்கர் பாரதிதாசனைப் பாடச் சொல்லிக் கேட்டுக் கொண்டனர். பாரதிதாசனும் தமக்குப் பிடித்த பாரதியாரின் 'வீரசுதந்திரம் வேண்டிநின்றார் பின்னர் வேறொன்று கொள்வாரோ?' எனும் பாடலை மிக அருமையாகப் உள்ளூணர்வுடன் பாடினார். அதே திருமணத்தில் பாரதியாரும் இருந்துள்ளார். அதற்கு முன்னர் பாரதியாரை பாரதிதாசன் பார்த்திருந்தாலும் கூட அவரை இன்னார் என்று அறிந்ததில்லை. வேணு நாயக்கர் பாரதிதாசனிடம் அவர் பாடிய பாடலுக்குச் சொந்தக்காரர் இவர்தான் என பாரதியைச் சுட்டி அவருடன் அறிமுகம் செய்து வைத்தார் (http://www.dinamani.com/editorial_articles).

பாரதிதாசன் தனது பாடலை மிக அருமையாகப் பாடியது கண்டு உவகையுற்ற பாரதியார் பாரதிதாசனின் தமிழறிவு கவிதாவிலாசத்தினால் ஈர்க்கப்பட்டுத் தனது அன்பைப் பரிமாறிக்கொண்டார். இதன் பின்னர் பாரதியாருக்கும் பாரதிதாசனுக்கும் இடையிலான நட்பு வளந்தோங்கியது. அன்று தொடங்கி பாரதியார் இயற்கை எய்தும் வரையில் சுமார் பத்து ஆண்டு காலம் பாரதியாருக்கு பாரதிதாசன் பக்கபலமாக இருந்து பல வகையிலும் தோள்கொடுத்துச் சேவகம் புரிந்துள்ளார் (கோவேந்தன், 1994, p.208).

பாரதியாருக்கு பாரதிதாசனின் கவி வளம் பற்றி நன்கு தெரியும். பாரதிதாசன் தமக்கு நிகரான கவிஞன் என்பதைத் தன் நண்பர்களுக்கு உணர்த்தும் பொருட்டு ஒரு நாள் பாரதிதாசனைக் கவிதை ஒன்றைத் தமக்காகப் புனையக் கூறினார் பாரதி. பாரதிதாசனும் 'எங்கெங்கு காணினும் சக்தியடா' எனும் பதினாறு வரி கொண்ட பாடலை எழுதிக் கொடுத்தார். பாட்டின் பண்ணும் பொருளும் தமது கவிதையை ஒத்தே அமையப் பெற்றிருந்ததைக் கண்டு பாரதிதாசனை வெகுவாகப் பாராட்டிய பாரதியார், பின்னர் அந்தப் பாடலைத் தம் கையாலேயே பெயர்த்து எழுதி, 'ஸ்ரீசுப்பிரமணிய பாரதி கவிதா மண்டலத்தைச் சேர்ந்த கனக சுப்புரத்தினம் எழுதியது' என்று குறிப்பொன்றை எழுதிச் சுதேசமித்திரன் நாளிதழுக்கு அனுப்பி வைத்தார் (முருகுசுந்தரம், 2014, p.23).

பாரதியாரின் தமிழ்ப் பற்று, கவி வளம், பொதுநலப் பார்வை, சாதிய எதிர்ப்பு போன்ற கொள்கைகளினால் கவர்ந்திழுக்கப்பட்ட இவர், தமது கனகசுப்புரத்தினம் எனும் இயற்பெயரை பின்னாளில் பாரதிதாசன் என்றே மாற்றிக் கொண்டார். தொடக்கத்தில் கே.எஸ்.ஆர், கண்டெழுதுவோன் கிறுக்கன், கிண்டல்காரன், கே.எஸ் போன்ற புனைப்பெயர்களில் எழுதிக் கொண்டிருந்த இவர் பாரதியாருடன் நட்பு மலர்ந்த பின்னர் பாரதிதாசன் என்ற பெயரிலேயே எழுதத் தொடங்கினார் (வரதராசன், 1992, p.349).

பிற்காலத்தில் இதுவே இவரின் பெயராக நிலைபெற்றது. பாரதிதாசன் திராவிடக் கழகத்தில் முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்த போது இவருடைய பாரதிதாசன் எனும் பெயர் குறித்து திராவிடக் கழகத்தாரால் விமர்சிக்கப்பட்டது. பாரதிதாசன் என்றால் பாரதி என்ற பார்ப்பனனுக்கு அடிமை எனப் பொருளாகின்றது. இதனை ஏற்க முடியாது எனத் திராவிடக் கழகத்தவர் சிலர் விமர்சனம் செய்தனர். ஆனால் பாரதியைப் போல சாதியத்திற்கு எதிர்ப்புக்குரல் கொடுத்தவர் யாருமில்லையாகையால் அவரது பெயரை முன்னிருத்தித் தம்மை அழைப்பதுவே தமக்குப் பெருமையென பாரதிதாசன் அந்த எதிர்ப்பையும் விமர்சனங்களையும் முறியடித்தார் (http://www.dinamani.com/editorial_articles).

பாரதிதாசனுக்குப் பாரதியாரின் மீது இருந்த பற்றுதல் அளவிட முடியாதது. பாரதியாரைப் பற்றிய தமது பார்வையை பாரதிதாசனின்,

“நீடு துயில் நீக்கப் பாடி வந்த நிலா
காடு கமழும் கற்பூரச் சொற்கோ!

கற்பனை ஊற்றாம் கதையின் புதையல்
திறம் பாட வந்த மறவன் புதிய
அறம் பாட வந்த அறிஞன் நாட்டிற்
படரும் சாதிப் படைக்கு மருந்து!
மண்டும் மதங்கள் அண்டா நெருப்பவன்
அயலார் எதிர்ப்புக் கணையா விளக்கவன்
என்னென்று சொல்வேன் என்னென்று சொல்வேன்
தமிழால், பாரதி தகுதி பெற்றதும்
தமிழ் பாரதியால் தகுதி பெற்றதும்
எவ்வாறென்பதை எடுத்துரைக் கின்றேன்”

(பாரதிதாசன், பாரதியார் பாமாலை: 718, <http://www.sangatham.com>)

எனும் கவிதை வரிகளே மிகச் செறிவாக உரைப்பதைத் காணலாம்.

பாரதியாருடன் இருந்த காலத்தில் பாரதிதாசனிடம் தேச விடுதலைக்கான தாகம் மிகுந்திருந்ததைக் காண முடிகின்றது. பாரதியுடனான சந்திப்பிற்கு முன்னர் பக்திப் பாடல்களும், கதர்ப் பாடல்களும் இயற்றிக் கொண்டிருந்த பாரதிதாசன் அதன் பின்னர் தேசப் பற்றுப் பாடல்களுடன் பகுத்தறிவுப் பாடல்களையும் புனையத் தொடங்கினார். பாரதியே தனது பாடல்களுக்கு புதிய வழித்துறையை ஏற்படுத்திக் கொடுத்ததாக பாரதிதாசன்

“பாடலிற் பழமுறை பழநடை என்பதோர்
காடு முழுதும் கண்டபின் கடைசியாய்
சுப்பிர மண்ய பாரதி தோன்றினன்
பாட்டுக்குப் புதுமுறை புதுநடை காட்டினார்”

(பாவேந்தர் பாரதிதாசன் தம்மைப் பற்றி எழுதிய பாடல்: 3942, <https://groups.google.com>)

எனும் கவிதையின் வழி கூறுவது இவ்விடம் சுட்டத்தக்கது. பாரதியாரைக் காட்டிலும் பாரதிதாசனின் இலக்கண வளமை சிறப்புற்றிருந்த போதும் பாரதியின் கவிதை வளம் அளப்பரியது. ஒருமுறை பாரதியின் கையெழுத்துப் பிரதியில் பாஞ்சாலி சபதம் கவிதைத் தொகுப்பினைப் பாரதிதாசன் படிக்க நேர்ந்தது. அதைப் படித்த பின்னர் தமிழில் இவ்வளவு எளிமையாக, யாவரும் புரிந்து கொள்ளும் வண்ணம், இனிமையான கவிதையைப் படைக்க இயலுமா எனும் வியப்பு பாரதிதாசனை ஆட்கொண்டதாகவும் அதன் பின்னரே தமது கவிதை நடையில் மாற்றம் கொண்டுவந்தார் என பாரதிதாசன் கருத்துரைத்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. பாரதியின் கவிதாவிளாசத்தால் கவரப்பட்டதால் பாரதிக்கு நிகராக பாரதிதாசனும் கவிதைப் படைப்பில் மிளிர்த் தொடங்கினார் (முருகுசுந்தரம், 2014, p.27).

இவ்வாறு பாரதிதாசனின் கவிதா ஞானம் விருத்தி அடைவதற்கு பாரதியே தூண்டுகோலாக அமைந்தார் எனப்பட்டபோதிலும் பாரதிதாசனின் கவிதைகளை ஆய்வுக்கு உட்படுத்திப் பார்க்கும் போது பாரதியாரின் சிந்தனைகளிலிருந்து பாரதிதாசனின் சிந்தனைகள் முரண்பட்டிருப்பதை மறுக்க இயலாது. பாரதியார் இந்திய தேசியத்திற்கு முக்கியத்துவமளித்தவர். பாரதிதாசனோ திராவிட தேசியத்தை முன்னிருத்தியவர். பாரதியார் திராவிடத்திலும் சமஸ்கிருதத்திலும் மறுப்புக் கொள்கையற்றவர். பாரதிதாசனோ சமஸ்கிருதத்திற்கு எதிர்ப்புக் குரல் கொடுத்தவர். பாரதி கடவுள் பக்தியில் இன்புற்றவராக விளங்கியவர். பாரதிதாசன் இறைமறுப்புக் கொள்கையாளர் (ஞானசேகரன், 2005, p.9). இவ்வாறு பல்வேறு கொள்கைப் பிடிப்புகளில் பாரதியாரிடமிருந்து பாரதிதாசன் முரண்பட்டிருந்த போதும் தம்மை பாரதியின் சிந்தனையில் இருந்து மாறுபட்டவராக

பாரதிதாசன் எண்ணியதே கிடையாது. ‘அன்றைக்குப் பாரதியார் என்ன கொள்கையைக் கொண்டிருந்தாரோ அதைத்தான் இன்றைக்குப் பாடல்களாக எழுதிக் கொண்டிருக்கிறேன். பாரதியார் இன்றைக்கிருந்தால் என்னைப்போல் ஏன் என்னைவிடவும் சிறப்பாக எழுதியிருப்பார்’ என்று 1961ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த குயில் ஏட்டில் பாரதிதாசன் குறிப்பிட்டிருக்கிறார் (http://www.dinamani.com/editorial_articles). இதன் வழி பாரதிதாசன் பாரதியாரின் மனதை எந்த அளவிற்குப் புரிந்து வைத்திருந்தார் என்பது தெரிகின்றது.

மேலும் பாரதியின் சிந்தனையின் பெரும் வீச்சுதான் தமது எழுத்துகள் என்பதில் பாரதிதாசன் மிகுந்த பிடிப்புள்ளவராக இருந்துள்ளார். பாரதி திராவிட இயக்கக் கொள்கைக்கு மாறானவர் எனத் திராவிட இயக்கத்தினர் கருதிய போதும் பாரதியின் சிந்தனைகளை பாரதிதாசன் உயர்த்தியே பேசியுள்ளார். ‘சென்னையில் பாரதி இறந்தார். ஆனால் என்னுள் வளர்ந்து வந்த பாரதி அன்பு இறந்ததா? இல்லை. பாரதியின் அருமை பெருமைகளை எடுத்துக் கூறத் தயங்குவதில்லை. அதனால் ஒரு சாராரின் எதிர்ப்பு இன்று வரை நீங்கியதில்லை. இதற்காக நான் அஞ்சியதும் இல்லை. அஞ்சப்போவதும் இல்லை. பாரதி பற்றிப் பேச எனக்குத்தான் தெரியும். அவரைப் பற்றிப் பேச என்னை விடத் தகுதி இந்த நாட்டில் எவனுக்கும் இல்லை’ என பாரதிதாசன் எழுதியுள்ளார் (தினத்தந்தி, 651963 & <http://ilakkiyapayilagam.blogspot.my>). இதுவல்லாது 1963ஆம் ஆண்டு பாரதியாரின் வாழ்க்கையைத் திரைப்படமாக எடுப்பதற்கான முயற்சியிலும் பாரதிதாசன் ஈடுபட்டார். ஆனால் அம்முயற்சி நிறைவெய்தவில்லை (முருகுசுந்தரம், 2014, p.96).

பாரதிதாசனும் பாரதியாரும் அவர் அவர் பாங்கில் இணையற்ற மகாகவிகள் என்பதில் ஐயமேதும் இல்லை. மேலும், பாரதிதாசனின் எண்ண எழுச்சிக்கும் சிந்தனை மாற்றத்திற்கும் பாரதியே பெரும்பங்காற்றியவர் (அருணாசலம், 2004, p.99). ஆனால் பாரதியை விட பாரதிதாசனுக்குத் தமிழ் இலக்கிய இலக்கணத்தில் அதிகப் புலமை உண்டு. ஒருமுறை புதுச்சேரி அரவிந்தர் ஆசிரமத்தில் இருந்த போது பிரஞ்சு மொழியில் உள்ள இலக்கிய வளமையைப் போலத் தமிழில் உள்ளதா என பாரதியாரைக் கேட்ட போது, பாரதியாரால் இதற்குச் சரியான விளக்கம் கொடுக்க இயலாமல் போனது. இதனைப் பாரதிதாசனிடம் பாரதியார் கூறிய போது, பாரதிதாசன் தமிழில் பிரஞ்சு மொழியை விட அதிகமான இலக்கியச் செல்வங்கள் உள்ளனவென்று கூறி சங்க இலக்கியம், பக்தி இலக்கியம் ஆகியவற்றிலிருந்து உதாரணங்களை எடுத்துக் காட்டி பிரஞ்சு இலக்கியவாதிகளின் வாதத்தை முறியடித்துக் காட்டினார். இதனால் பாரதியாரின் தமிழ் இலக்கிய அறிவு பாரதிதாசனால் மேலும் வளம் பெற்றது (http://www.dinamani.com/editorial_articles).

பாரதிதாசன் எனும் கவிஞருக்குள் புதைந்திருந்த சமுதாய எழுச்சி மனப்பான்மையை வீறு கொண்டு எழச்செய்வதற்கான தூண்டுகோல் பாரதியிடம் இருந்தது. பாரதியாரின் கவிதையில் வரும் அக்கினிக் குஞ்சுக்கு நிகரானவர் பாரதிதாசன். அந்த அக்கினிக் குஞ்சைத் தூண்டி விட்டுக் கொழுந்துவிட்டெரியச் செய்த பெருமை பாரதிக்கு உண்டு. இவ்வாறு பாரதியால் தூண்டிவிடப்பட்ட பாரதிதாசனின் கவிதாவிலாசம் தேசப்பற்றாக, சமுதாய மறுமலர்ச்சியின் குரலாக உருமாற்றம் கண்டு பின்னர் பெரியாரின் துணையினால் திராவிடக் கொள்கையின் முழக்கமாக ஓங்கி ஒலித்தது. அந்த வகையில் பாரதிதாசன் எனும் புரட்சிக்கவியை வெளிக்கொணர்ந்த பெருமை பாரதியையே சாரும்.

பாரதிதாசனின் தேசியப் பற்று

பாரதியின் நட்பு மலர்வதற்கும் முன்னமே தேசியத்திலும் தேச விடுதலையிலும் பாரதிதாசனுக்கு ஆர்வமிருந்த போதிலும், பாரதியாரின் தொடர்பிற்குப் பிறகே பாரதிதாசன் இதில் மிகுந்த ஆர்வம் கொள்ளத் தொடங்கினார். 1909ஆம் ஆண்டு கப்பலோட்டிய தமிழன்

வ.உ.சியின் தேச விடுதலைப் போராட்டத்தால் ஈர்க்கப்பட்ட பாரதிதாசன் தேச விடுதலைத் தொண்டில் தம்மை வெகுவாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். தமது போராட்டத்தைப் படைப்பிலக்கியங்களின் வாயிலாக மட்டும் அல்லாமல் செயல்முறையிலும் காட்டிய செயல்வீரார் பாரதிதாசன் (கோவேந்தன், 1994, p.208).

ஆங்கிலேய ஆட்சி காலத்தில் பிரிட்டிசாரின் அரசுக்கு எதிராகச் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு மக்களிடையே சுதந்திர வேட்கையைத் தூண்டிய பாரதியார், வ.வே.சு., பர்.வரதராசலு, அரவிந்தர் போன்றோர் புதுவையில் மறைந்திருந்த போது அவர்களுக்குப் பாரதிதாசன் புகலிடம் அளித்தார். அவர்களுக்கான உணவை ஏற்பாடு செய்தல், அவர்கள் மறைந்து வாழ உதவுதல், காவலர்களின் தேடுதல் வேட்டை குறித்த தகவல்களை அவர்களுக்குத் தந்து காப்பாற்றுதல், பொருளுதவி வழங்குதல், பாரதியாரின் 'இந்தியா' எனும் பிரசுரத்தை பிறர் அறியாதவாறு அச்சிட்டுத் தருதல் போன்ற பல உதவிகளைச் செய்துள்ளார் பாரதிதாசன். மேலும், ஆங்கில அரசின் ஆட்சித் தலைவர் ஆஷ் துரையைச் சுட்டுக் கொல்வதற்காக வாஞ்சிநாதன் பயன்படுத்திய துப்பாக்கி பாரதிதாசன் அனுப்பியதுதான் என்ற ஒரு கருத்தும் உள்ளது (<https://ta.wikibooks.org/wiki>).

இதுவல்லாது, காந்தியடிகள் ஏற்படுத்திய சத்தியாகிரகப் போராட்டத்திலும் பங்கேற்ற பாரதிதாசன் அந்நியர்களின் ஆடைகளைப் புறக்கணிக்கும் கதராடைப் போராட்டத்திலும் பங்கேற்றுத் தமது தேசப்பற்றினை வெளிப்படுத்தியுள்ளார் (<http://www.tamilheritage.org>). மேலும் தங்கள் குடும்பத்தினரிடையேயும் கதராடை உடுத்தும் பழக்கத்தை நடைமுறைப்படுத்தியதோடு, மக்களிடையேயும் கதராடையைப் பயன்படுத்தும் தொண்டில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார்.

**‘கதரணிவீர்’ என்றுரைத்த
காந்தியண்ணல் ஆணை எழிற்
காந்தியண்ணல் ஆணை அதைக்
கருதிடுவீர் அதுஉமக்கு
நாரதனார் வீணை...**

**விதிநமக்கு வாய்த்துண்டோ
வேற்றுவர்கை பார்க்க நாம்
வேற்றுவர்கை பார்க்க
விளையும்பஞ்சில் விரல்பொருத்த
விடுதலை நீர்காண்பீர்**

(கதர் இராட்டினப்பாட்டு: 102-106 - 1261-30)

என்று காந்தியடிகளின் வழியில் தேச விடுதலைக்கான போராட்டத்தில் கதராடை அணிதல் தேச விடுதலைக்கு வித்திடும் எனும் கொள்கையில் நின்று மக்களிடையே சுதந்திர உணர்வைத் தோற்றுவித்துள்ளார்.

ஆங்கிலேயருக்கு எதிரான காந்தியடிகளின் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தின் கொள்கைகளை பரப்பச் செய்யும் வகையில், ‘தேசிய உபாத்தியாயர்’, ‘கவியின் பெருமை’, ‘தொண்டர் நடைப்பாட்டு’, ‘கதர் இராட்டினப் பாட்டு’, போன்ற கவிதைகளைப் புனைந்துள்ளார் (அருணாசலம், 2004, p.116). இதுவல்லாது பள்ளிப் பிள்ளைகளிடையே தேசப்பற்றைத் தோற்றுவிக்கும் வண்ணம் ‘சிறுவர் சிறுமியர் தேசிய கீதம்’, ‘சிட்டுக்குருவிப் பாட்டு’, ‘நிலாப்பாட்டு’, ‘தாலாட்டு’ போன்ற பாக்களையும் புனைந்து தேசிய விடுதலையில் தமது பங்களிப்பைச் செய்துள்ளார் (செயலாபதி, 2004, p.271). பாரதிதாசன் காந்தியத்தின் வழியில் நின்ற காலத்தில் பாரத தேசத்தின் ஒட்டுமொத்த அடைவின் ஒரு பகுதியாகவே

தமிழ்ப் பண்பாட்டையும் தமிழ்மண்ணையும் போற்றினார். இது பாரதியாரின் பார்வையை ஒத்தே அமையப்பெற்றது. அந்த வகையில் பாரதிதாசனின் தேசப்பற்றும் தொண்டும் இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் முக்கியமானதாக வைத்துப் பார்க்கத் தக்கது ஆகும்.

பாரதிதாசனும் திராவிட இயக்கமும்

தொடக்கக் காலத்தில் தேச விடுதலையிலும் காந்தியக் கொள்கைகளிலும் முனைப்புக் காட்டிய பாரதிதாசன் பின்னாளில் தந்தை பெரியாரின் சுயமரியாதை இயக்கத்தின்பால் பெரிதும் ஈடுபாடு கொண்டார். தொடக்கத்தில் காங்கிரஸ் கட்சியில் முக்கிய பங்கு வகித்த தந்தை பெரியார் அங்கு நிலவிய சாதியப் பாகுபாட்டினால் அதனின்றி வெளியேறி சுயமரியாதை இயக்கத்தைத் (1925) தோற்றுவித்தார் (<http://www.yarl.com>). மேலும் பெரியாரால் பதிப்பிக்கப்பட்ட குடி அரசு இதழானது சாதிய எதிர்ப்பு, கடவுள் மறுப்பு, வருணாசிரமதர்ம மறுப்பு, தீண்டாமை போன்ற கொள்கைகளை முன்னிறுத்தி வெளிவரத் தொடங்கியது. பெரியாரின் இத்தகைய தீவிர சமத்துவக் கொள்கைகளால் ஈர்ப்புக் கொண்ட பாவேந்தர் பெரியாரின் சுயமரியாதை இயக்கத்தில் தம்மை முழுமையாக அர்பணித்துக் கொண்டார். இது தொடங்கி பாரதிதாசனின் படைப்புகள் யாவும் பெரியாரின் கொள்கைகள், தமிழ், தமிழரின் மேம்பாடு எனும் புதிய பாதையில் செல்லத் தொடங்கியது (கோவேந்தன், 1004, p. 209).

சாதி ஒழிந்திடல் ஒன்று நல்ல
தமிழ் வளர்த்தல் மற்றொன்று
பாதியை நாடு மறந்தால் மற்ற
பாதி துலங்குவதில்லை

(பாரதிதாசன் கவிதைகள், பாரதி உள்ளம்: 1-4)

எனும் பாடல் வரிகள் பாரதிதாசன் பெரியாரின் கொள்கைகளையும் தமிழ், தமிழரின் பெருவாழ்வைப் பேணுதல் என்பதற்கு முதன்மை அளித்தமையையும் வெளிப்படையாகக் கூட்டுகின்றது.

1928ஆம் ஆண்டு தொடங்கி, பெரியாரின் திராவிட இயக்கத்தில் தம்மை இணைத்துக் கொண்டதோடு தனது குடும்பத்திலும் பெரியாரின் பகுத்தறிவுக் கொள்கைகளை கடைபிடிக்கத் தொடங்கினார். இதனால் தமது குடும்பத் திருமணங்களில் தாலியைத் தவிர்க்கும் போக்கினையும் துணிந்து செயல்படுத்தினார். 1929ஆம் ஆண்டு பெரியாரின் பகுத்தறிவுக் கொள்கைகளை பாடல், கட்டுரை, கதை போன்ற படைப்பிலக்கிய வடிவில் பகுத்தறிவு ஏடுகளில் எழுதிய முதல் பாவலர் எனும் சிறப்பினைப் பெற்றார். அதோடு 1933 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 31ஆம் தேதி நடைபெற்ற நாத்திகர் மாநாட்டில் வைக்கப்பட்டிருந்த வருகையாளர் பதிவேட்டில் 'நான் ஒரு நிலையான நாத்திகன்' எனப் பதிவு செய்து கையெழுத்திட்டார் (கோவேந்தன், 1994, p.210). இதுவே பாரதிதாசன் பெரியாரின் கொள்கைகளில் எத்தகைய ஆழ்ந்த பிடிப்புக் கொண்டிருந்தார் என்பதற்குச் சிறந்த சான்றாக அமைந்தது.

பாரதிதாசன் பெரியாருடன் இணைந்த பின்னர் இவரது படைப்புகள் யாவும் பெரியாரின் பகுத்தறிவை வெளிப்படுத்தும் ஆயுதங்களாயின. மேலும் பெரியாரின் மீது அளவிடமுடியாத நன்மதிப்புக் கொண்டிருந்த பாரதிதாசன் பெரியாரை

“தொண்டு செய்து பழுத்த பழம்தாய
தாடி மார்பில் விழும்

**மண்டைச் சுரப்பை உலகு தொழும்
மனக்குகையில் சிறுத்தை எழும்”**

எனப் புகழ்ந்துரைத்துள்ளார்.

திராவிடக் கொள்கைகளை வலியுறுத்தும் படைப்புகள் பாரதிதாசனின் கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதை போன்ற எல்லா இலக்கியங்களிலும் வெளிப்படத் தொடங்கின (வரதராசன், 1992, p.352). இவற்றுள் 1930ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட சஞ்சீவி பர்வதத்தின் சாரல் எனும் கவிதை நூலானது முழுக்க முழுக்கப் பெரியாரின் சுயமரியாதைக் கொள்கைகளைப் பிரதிபலிப்பனவாக அமையப் பெற்றது. இக்கவிதை நூலில் பார்ப்பன எதிர்ப்பு, புராண இதிகாச மறுப்பு, சாதி ஒழிப்பு, மூட நம்பிக்கைகளுக்கு எதிர்ப்பு போன்ற கருத்துகள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம் (அருணாசலம், 2004, p.199). இதுவல்லாது இந்திய தேசத்தின் விடுதலைக்குச் சாதியப் பாடுபாடுகளும், அதற்குப் பக்கபலமாய் விளங்கும் புராண இதிகாசங்களுமே தடைகளாக விளங்குவதாகவும் தமது கருத்தை முன் வைக்கின்றார் பாரதிதாசன்.

பெரியாருடன் இணைந்து சுயமரியாதைக் கொள்கைகளைத் தமிழகமெங்கும் விதைத்த பாரதிதாசன் தாம் பிறந்த மண்ணில் தந்தை பெரியாரின் கொள்கைகளை நிறுவுவதில் ஆணிவேராகத் திகழ்ந்தார். இதனால் அங்குள்ள மக்களின் எதிர்ப்பையும் சந்தித்தார். ஆயினும் தமது கருத்தில் சற்றும் பின்வாங்காமல் முன்னோக்கிச் சென்றார். அதற்குத் தமது எழுத்தை ஆயுதமாக்கிக் கொண்டார். மேலும், புதுவையில் சுயமரியாதை இயக்கத்தை நிலைபெறச் செய்வதில் முக்கியப் பங்கு வகித்த ம.நோயேல் எனும் செல்வந்தர் இவருக்குப் பக்கபலமாக விளங்கினார். ம.நோயேல், 1929ஆம் ஆண்டு பாரதிதாசனால் இயற்றப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்டார் சமத்துவப் பாட்டு எனும் நெடுங்கவிதை நூலைத் தமது சொந்தச் செலவில் 1930ஆம் ஆண்டு பதிப்பித்தார். பாரதிதாசன் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய புதுவை முரசு எனும் இதழுக்குப் புரவலராக விளங்கிய ம.நோயேல் பாரதிதாசனின் தாழ்த்தப்பட்டோர் சமத்துவப் பாட்டு கவிதை நூலானது ஆத்திச் சூடி, கொன்றை வேந்தன் போன்ற இலக்கியங்களுக்குச் சமமாக மக்களிடம் சென்று சேர்ந்து அதனால் மக்களிடையே சுயமரியாதை விழிப்புணர்வு ஏற்பட வேண்டும் எனப் பெரிதும் பாடுபட்டார் (<http://keetru.com>).

சுயமரியாதை இயக்கத்தில் பாரதிதாசன் ஒப்பற்ற பாவலராகப் போற்றப்பட்டார். பெரியாரின் அன்பிற்குப் பாத்திரமானார். மேலும் அறிஞர் அண்ணா, கருணாநிதி, நெடுஞ்செழியன் போன்றோருடனும் நட்பை வளர்த்துக் கொண்டார். சுயமரியாதைக் கூட்டம் தோறும் பாரதிதாசனின் கவிதைகள் ஒலிக்கத் தொடங்கின. இதனால் இதற்கு முன்னர் கற்றோர், பாவலர்கள் மத்தியில் புகழ் பெற்றிருந்த பாரதிதாசன் இதற்குப் பின்னர் மக்கள் கவிஞராக வலம் வரத் தொடங்கினார்.

திராவிட இயக்கத்தின் பெரும் பாவலராக விளங்கிய பாரதிதாசனைச் சிறப்பிக்கும் வண்ணம் அவருக்குப் பொற்கிழி வழங்கும் திட்டம் தீட்டப்பட்டது. இதற்காக அறிஞர் அண்ணா தலைமையில் நாடு முழுவதும் நிதி திரட்டும் பணி முடுக்கிவிடப்பட்டது. தமிழகம் மட்டுமன்றி இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளிலிருந்தும் நிதி சேர்ந்தது. பாரதிதாசனுக்குப் பொற்கிழி வழங்கும் நிகழ்ச்சி 1946ஆம் ஆண்டு, சென்னை பச்சையப்பன் திடலில் நடைபெற்றது. நாவலர் ச.சோமசுந்தர பாரதியார் பாரதிதாசனுக்குப் பொன்னாடை போர்த்திச் சிறப்பு செய்தார். இருபத்தைந்தாயிரம் ரூபாய் நிதி திரட்டப்பட்டது. அறிஞர் அண்ணா பாவேந்தரிடம் ‘நான் கொடுக்க நீங்கள் வாங்கக் கூடாது’ என்று கூறி அதனைத் தம் கையில் ஏந்தி நிற்கப் பாவேந்தர் பாரதிதாசன் அதனை எடுத்துக் கொண்டார்.

இவ்விழாவில் பாரதிதாசனுக்குப் புரட்சிக்கவி எனும் பட்டம் வழங்கப்பட்டு அதுமுதல் பாவேந்தர் 'புரட்சிக்கவி பாரதிதாசன்' என்று அழைக்கப்படலானார் (முருகுசுந்தரம், 2014, pp.106107).

பாரதிதாசனின் வாழ்க்கையைப் பார்க்கும் போது, பாரதியாருக்குக் கிட்டாத சமூகப் பின்புலம் பாரதிதாசனுக்குக் கிட்டியது என்றே கூற வேண்டும். பாரதியாரின் காலத்தில் அரும்பிக்கொண்டிருந்த பொதுவுடைமை இயக்கமும் பகுத்தறிவியக்கமும் பாரதிதாசனின் காலத்தில் விழிப்பும் வளர்ச்சியும் பெற்ற நிலையில் இருந்தது. இத்தகைய சூழல் பாரதிதாசனுக்குப் புதிய தூண்டுதலையும் உத்வேகத்தையும் அளித்தது. பெரியாரின் தலைமையும், அண்ணாவின் தோழமையும், திராவிட இயக்கத்தின் வளர்ச்சியும் பாரதிதாசனின் கவிதை ஆளுமையை மேலும் விரிவடையச் செய்தன. பாரதிதாசனின் கவிதாஞானம் எட்டையபுரத்து பாரதியால் விசாலம் பெற்றது. ஆனால் இவருக்கான கருத்துகள் திராவிடக் கூடாரத்தில் விளைவிக்கப்பட்டன. இவ்விரண்டும் சேர்த்து பாரதிதாசனைப் பார்ப்பதும் கவிஞனாக்கியது.

பாரதிதாசனின் தமிழ் இலக்கியப்பணிகள்

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு எழுதும் யாரும் பாரதிதாசனின் படைப்பிலக்கியத்தைத் தொடராமல் அதனை நிறைவு செய்ய இயலாது என்று கூறும் வகையில் பாரதிதாசனின் தமிழ்ப்பணி அளப்பரிய பங்கினை வகித்துள்ளது. பாவேந்தரைப் பொருத்த வரையில் தமிழும் தமிழர் வாழ்வும் அவருக்கு முதன்மையானவை. 'தமிழுக்கும் அமுதென்று பேர்

அந்தத் தமிழ் இன்பத்தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்' எனும் வரிகளின் வழி தமிழின் எஞ்ஞான்றும் நிலைத்திருக்கும் தன்மையைக் கூறியவர். கவிதை, சிறுகதை, நாடகம், புதினம், நாடகம் என எல்லாப் படைப்பிலக்கியங்களிலும் தன்னிகரற்று விளங்கியவர் பாவேந்தர். கவிதைக்காகவே குயில் என்ற பத்திரிகையை அவர் நடத்தினார் (வரதராசன், 1992, p.349).

பாரதிதாசன் பாரதியாரோடு இருந்த காலத்தில் அவர் இயற்றிய சிறுவர் சிறுமியர் தேசியப் பாடல், தொண்டர் நடைப்பாட்டு, கதர் இராட்டினப் பாட்டு போன்ற கவிதைகள் 1930ஆம் ஆண்டு, நூல் வடிவம் பெற்றன. இதுவல்லாது சஞ்சீவி பர்வதத்தின் சாரல், தாழ்த்தப்பட்டோர் சமத்துவப் பாட்டு ஆகியனவும் நூலாக்கம் கண்டன. இதில் சஞ்சீவி பர்வதத்தின் சாரல் எனும் நூலில் பார்ப்பன எதிர்ப்பு, புராணஇதிகாச எதிர்ப்பு, சாதிய மறுப்பு போன்ற கருத்துகள் வெகுவாக இடம்பெற்றுள்ளன (செயலாபதி, 2004, p.271). தொடர்ந்து இதே ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் பாரதிதாசன், புதுவை முரசு ஏட்டின் ஆசிரியராகவும் பொறுப்பேற்றார். இந்தக் கால கட்டத்தில் செவ்வாய் உலக யாத்திரை எனும் கட்டுரையை எழுதியது, சுயமரியாதைச் சுடர் எனும் 10 பாடல்கள் அடங்கிய தொகுப்பு நூலை பதிப்பித்தல், சிந்தாமணி எனும் நாடகத்தை எழுதி இயக்கியது, வாரிவயலார் வரலாறு அல்லது கெடுவான் கேடு நினைப்பான் எனும் புதினத்தை (1932) வெளியீடு செய்தது போன்ற இலக்கியப் பணிகளையும் பாரதிதாசன் செய்துள்ளார் (கோவேந்தன், 1994, p.210).

1934 மாமல்லபுரத்திற்கு முழுநிலா இரவில் தோழர் ப.சீவானந்தம், குருசாமி, குஞ்சிதம், நயினா சுப்பிரமணியம், மயிலை சீனிவேங்கடசாமி, மாயூரம் நடராசன், சாமி சிதம்பரனார், எசு.வி. லிங்கம், நாரண துரைக்கண்ணனுடன் படகில் செல்லும் போது மாவலிபுரச் செலவு எனும் பாடலைப் புனைந்தார். இதே ஆண்டு இரணியன் அல்லது இணையற்ற வீரன் எனும் நாடகத்தையும் இயற்றினார். இந்நாடகம் பெரியார் தலைமையில் அரங்கேற்றம்

கண்டது. இந்த நாடகம் 1939ஆம் ஆண்டு நூல் வடிவம் பெற்றது. மேலும் 1937ஆம் ஆண்டு குறுப்பாவியம் நூலை வெளியீடு செய்தார். அதற்கு அடுத்த ஆண்டு பாரதிதாசன் கவிதைகள் முதல் தொகுதியைக் குத்தாசி குருசாமி, குஞ்சிதம் குருசாமி ஆகியோர் கடலூர் தி.கி.நாராயணசாமி அவர்களின் பொருளுதவியால் வெளியீடு செய்தனர் (செயலாபதி, 2004, p.68).

இதனைத் தொடர்ந்து எதிர்பாராத முத்தம் பாவியம் (1941), குடும்ப விளக்கு 1 (1942), பாண்டியன் பரிசு பாவியம் (1943), இருண்ட வீடு, காதல் நினைவுகள், நல்ல தீர்ப்பு, அழகின் சிரிப்பு, குடும்ப விளக்கு 2 (1944) ஆகிய நூல்கள் வெளியீடு கண்டன. 1945ஆம் ஆண்டு தமிழியக்கம் என்ற கவிதை நூல் வெளியீடு கண்டது. இதனைப் பாவேந்தர் ஒரே இரவில் இயற்றினார் என்பது இதன் தனிச் சிறப்பு (வரதராசன், 1992, p.349). தமிழின் மேன்மையையும், பிறமொழி ஆதிக்கத்தை எதிர்க்கும் வகையிலும் பாவலரால் படைக்கப்பட்ட இந்நூல் பாவலரின் படைப்புகளுள் முக்கியத்துவம் உடையது (ஞானசேகரன், 2005, pp.17-24). இதற்கு அடுத்த ஆண்டு அமைதி, ஊமை நாடகம் ஆகியன வெளியீடு கண்டது (செயலாபதி, 2004, p.272).

1947ஆம் ஆண்டு பாரதிதாசன் குயில் மாத இதழைத் தொடங்கினார். கவிதைக்காகவே உருவாக்கப்பட்ட இதழ் இது (வரதராசன், 1992, p.349). ஆயினும் இதன் நிர்வாக ஆசிரியர் டி.எம்.ராமன் அவ்விதழைப் பாரதிதாசனின் குரலாகப் பதிப்பிக்காமல் தனது எண்ணப்படி பதிப்பித்ததால் குயில் இதழ் கவிதை இதழ் எனும் நிலைப்பாட்டிலிருந்து மாற்றம் கண்டது. மேலும் ஐலை மாதம் 1947ஆம் ஆண்டு வெளியீடு கண்ட இதழில் பாரதிதாசனின் பங்களிப்பு தவிர்க்கப்பட்டு டி.எம்.ராமன் தனக்கான முக்கியத்துவத்தை நிலைநிறுத்தும் வண்ணம் வெளியீடு கண்டது. இந்தக் கருத்து வேறுபாடு காரணமாக டாக்டர் ஏ.கிருஷ்ணசாமியின் உதவியுடன், பாரதிதாசனின் மகன் மன்னர்மன்னனின் நிர்வாகப் பொறுப்பின் கீழ் குயில் புதிய இதழாக முழுக்க முழுக்க பாரதிதாசனின் குரலாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டது (சுபீதாஜோசப், 2009, pp.114-115). இதே ஆண்டில் இவரின் சவுமியன் நாடகம், பாரதிதாசன் ஆத்திச்சூடி ஆகியனவும் வெளியீடு கண்டன. இதனைத் தொடர்ந்து 1948ஆம் ஆண்டு காதலா? கடமையா? பாவியம், முல்லைக்காடு, இந்தி எதிர்ப்புப் பாடல்கள், படித்த பெண்கள் எனும் உரை நாடகம், கடற்மேற் குமிழிகள் எனும் பாவியம், குடும்ப விளக்கு 3, திராவிடர் திருப்பாடல், அகத்தியன் விட்ட கரடி ஆகிய நூல்களும் வெளியீடு கண்டன (செயலாபதி, 2004, p.273).

பாரதிதாசன் கவிதைகள் 2ஆம் தொகுதியானது 1949ஆம் ஆண்டு பதிப்பிக்கப்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து இதற்கு அடுத்த ஆண்டு குடும்ப விளக்கு 4 - 5 ஆகிய நூல்களும் வெற்றிகரமாக வெளியீடு கண்டன. 1952ஆம் ஆண்டு இசையமுது இரண்டாம் தொகுதி வெளியிடல். 1951ஆம் ஆண்டு அமிழ்து எது?, கழைக் கூத்தியின் காதல் ஆகியன வெளியீடு கண்டன (முருகுசந்தரம், 2014, p.116). இதனை அடுத்து 1956ஆம் ஆண்டு தேனருவி இசைப்பாடல்கள் வெளியீடு கண்டது. தொடர்ந்து தாயின் மேல் ஆணை, இளைஞர் இலக்கியம் ஆகிய நூல்கள் 1958ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டன. இதே ஆண்டு பாவேந்தர் தமிழகப் புலவர் குழுவின் சிறப்புறுப்பினரானார். இதற்கு அடுத்த ஆண்டு பாரதிதாசன் நாடகங்கள், குறிஞ்சித் திட்டு பாவியம் ஆகியன நூல் வடிவம் பெற்றன. இந்தக் கால கட்டத்தில் பாவேந்தர் பிசிராந்தையார் முத்தமிழ் நாடகம் எழுதத் தொடங்கியதோடு, திருக்குறளுக்கு, வள்ளுவர் உள்ளம் என்ற உரை விளக்கமும் எழுதத் தொடங்கினார் (கோவேந்தன், 1994, p.214).

1961ஆம் ஆண்டு சென்னைக்குக் குடிபெயர்ந்தார் பாவேந்தர். இந்தக் காலத்தில் செக் நாட்டு அறிஞரான கமில்சுவலபில் பாவேந்தரின் பாடல்களைச் செக் மொழியில் மொழிபெயர்த்துப் பதிப்பித்து அதனை பாவேந்தருக்குப் பரிசளித்தார். இது போல பாரதிதாசனின் மறைவிற்குப் பின்னர் அவர் இயற்றிய கடற்மேற் குமிழிகள் எனும் பாவியம் 1979ஆம் ஆண்டு பிரஞ்சு மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டு புதுவையில் வெளியிடப்பட்டது (கோவேந்தன், 1994, p.214).

பாவேந்தர் சென்னைக்குக் குடிபெயர்ந்த பின்னர் அவர் புதுவையில் பதிப்பித்து வந்த குயில் கிழமை ஏடு மீண்டும் 1962ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 15ஆம் தேதி தொடங்கி சென்னையில் வெளிவரத் தொடங்கியது. அதோடு பாரதிதாசன், கண்ணகி புரட்சிக் காப்பியம், மணிமேகலை வெண்பா ஆகிய தலைப்புகளில் சிலப்பதிகாரத்தையும் மணிமேகலையையும் தமிழரின் பண்பாட்டுக்கு ஒப்ப இயற்றி வெளியீடு செய்தார். இதன் இலக்கியச் சுவையையும் கருத்துருவையும் கண்டு வியந்த இவரது நண்பர்கள் இவற்றோடு மற்ற மூன்று காப்பியங்களையும் படைக்கக் கோரினர். ஆனால் பாரதிதாசன் அம்முயற்சிகளில் ஈடுபடவில்லை. ஆனால் பாரதிதாசனின் கைவண்ணத்தில் வளையாபதி காப்பியம் நாடக இலக்கியமாகப் படைக்கப்பட்டது (<http://www.koodal.com>).

இதே ஆண்டு ஜனவரி 26ஆம் நாள் பாரதிதாசன் குடியிருந்த தியாகராயநகரில் அனைத்துலகக் கவிஞர் மன்றம் தோற்றம் கண்டது. இதன் தலைமைப் பொறுப்பேற்ற பாரதிதாசன், உலக நாடுகளில் வாழும் கவிஞர்களை ஒன்றிணைத்துச் செயல்படத் திட்டமிட்டுச் செயலாற்றினார். பாரதிதாசனின் மறைவிற்குப் பின்னர் இம்மன்றம் கவிஞர் சுரதா போன்றோரால் பேணப்பட்டு இன்றுவரை செயல்பட்டு வருகின்றது. மேலும் இதே ஆண்டு தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் சார்பில் நடத்தப்பட்ட விழாவில் பாரதிதாசன் இராஜாஜி அவர்களால் பொன்னாடை அணிவித்துக் கேடயம் வழங்கிச் சிறப்புச் செய்யப்பட்டார் (முருகுசுந்தரம், 2014, p.107).

1963ஆம் ஆண்டு தோழர் ப.சீவானந்தம் மறைந்தார். அவரின் மறைவுக்காகப் பாவேந்தர் புகழ் உடம்பிற்குப் புகழ் மாலை எனும் பாடலைப் புனைந்து அவருக்குச் சமர்ப்பணம் செய்தார். இதுவல்லாது இந்திய நாட்டின் மீது சீனாவின் படையெடுப்புக் குறித்து வெகுண்ட பாவேந்தர் அதனை எதிர்த்து பாரத மக்கள் அனைவரையும் வீறுகொண்டு எழச் செய்யுமாறு பாடல்கள் எழுதினார் (அருணாசலம், 2004, p.121). திராவிடக் கொள்கைகளில் தம்மை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொண்ட பின்னர் தமிழ், தமிழர் வாழ்வு என்பதற்கே முக்கியத்துவம் அளித்து வந்த பாரதிதாசன் தம்முடைய இந்தக் கவிதையின் வழி தமது தேசிய உணர்வு பழுதில்லாமல் அப்படியே இருக்கிறது என்பதை நினைத்தார்.

பாவேந்தரின் திரைப்பிரவேசம்

மக்களிடம் கருத்துகளை எளிதில் கொண்டு சேர்க்கும் சாதனமாகத் திரைப்படத்துறை வளர்ந்து வருவதைப் பாரதிதாசன் நன்கு அறிந்து வைத்திருந்தார். இதனால் தமது கருத்துகளைப் பாடல், வசனம் போன்றவற்றின் மூலமாக மக்களிடம் கொண்டு சேர்ப்பதற்காகத் திரைப்படத்துறையிலும் பாரதிதாசன் ஈடுபட்டார். இதுவல்லாது இயற்கையாகவே பாடுவது, கதை எழுதல், இசைத்துறை நாட்டம் எனக் கலைத்துறையில் பாவேந்தருக்கு இருந்த ஆர்வமானது அவரைத் திரைப்படத்துறையில் ஈடுபாடு கொள்ளச் செய்தது (முருகுசுந்தரம், 2014, p.92).

பாவேந்தர் 1937 முதல் 1953ஆம் ஆண்டு வரை திரைப்படத்துறையில் தீவிரமாக ஈடுபட்டார். இவர் முதன் முதலில் பாலாமணி அல்லது பக்காத் திருடன் என்கிற

திரைப்படத்திற்கு பாடல்களைப் புனைந்தார். இத்திரைப்படத்தில் டி.கே.சண்முகம் கதாநாயகனாக நடித்திருந்தார். அடுத்து 1938ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த இராமானுஜர் எனும் திரைப்படத்திலும் பாவேந்தர் பாடல்களை இயற்றினார். இத்திரைப்படத்தில் தீண்டாமைக்கு எதிரான பாடல்களைப் புனைந்திருந்தது பிரபலமாகப் பேசப்பட்டது. பின்னர் 1940ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த காளமேகம் திரைப்படத்தில் பாடலாசிரியராக மட்டும் அல்லாமல் வசனகர்த்தாவாகவும் பணியாற்றினார் பாவேந்தர். இதைத் தொடர்ந்து சுலோசனா (1944), சுபத்திரை (1946), ஆயிரம் தலை வாங்கிய அபூர்வ சிந்தாமணி (1947), பொன்முடி (1950), வளையாபதி (1952) ஆகிய திரைப்படங்களிலும் பாரதிதாசன் பாடல், வசனம் ஆகியவற்றைப் புனைந்தார் (<http://tamil.thehindu.com>).

இவற்றுள் பொன்முடி எனும் திரைப்படம் என்.எஸ்.கேவுக்காக இவர் நாடகமாகத் தீட்டிய கதையாகும். அந்தக் காலத்தில் இத்திரைப்படத்தில் கதாநாயகனும் கதாநாயகியும் மிகவும் நெருக்கமாக நடித்திருந்தது மிகவும் பரபரப்பாகப் பேசப்பட்டது. மேலும், வளையாபதி திரைப்படத்தில் தமக்குத் தெரியாமல் தாம் எழுதிய சில வசனங்களை மாற்றியதற்காக மாடர்ன் தியேட்டர்ஸ் தமக்களித்த நாற்பதாயிரம் ரூபாய் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்ததோடு அவர்களுடன் ஒப்பந்தமாகியிருந்த மேலும் நான்கு படங்களையும் உதறித் தள்ளிவிட்டு வந்தவர் பாவேந்தர். பணத்தை ஒரு பொருட்டாகப் பாரதிதாசன் எண்ணியது கிடையாது என்பதற்கு இந்நிகழ்ச்சி ஒரு சான்றாகும்.

தமிழ்த் திரைப்படங்களின் தரமற்ற நிலையைப் பற்றி பாரதிதாசன் அன்றே வருந்தியதுண்டு. தரமான திரைப்படம் எடுக்க வேண்டும் எனும் எண்ணத்துடன்தான் பாரதிதாசன் 1961ஆம் ஆண்டு சென்னைக்குக் குடிபெயர்ந்தார். அதற்காகப் பாரதிதாசன் பிக்சர்ஸ் என்ற பெயரில் நிறுவனம் ஒன்றையும் தொடங்கினார். அதன் பின்னர் பாண்டியன் பரிசு எனும் காப்பியத்தைத் திரைப்படமாக்குவதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொண்டார். இத்திரைப்படத்தில் சிவாஜி கணேசன், சரோஜா தேவி, எம்.ஆர்.ராதா போன்ற கலைஞர்கள் நடிப்பதற்காக ஒப்பந்தம் ஆகினர். ஆனால் இதற்கான படப்பிடிப்பு தொடங்கவே இல்லை (<http://tamilengine.forumta.net>). இதனை அடுத்து பாரதியாரின் வாழ்க்கையைத் திரைப்படமாகத் தயாரித்துவிட வேண்டும் எனப் பாவேந்தர் பெரிதும் முயற்சிகள் மேற்கொண்டார். இதற்கான கதை, வசனம் ஆகியவற்றையும் எழுதி வைத்திருந்தார். ஆனால் இந்த முயற்சியும் வெற்றியடையவில்லை (கோவேந்தன், 1994, p.215).

திரைப்படத்துறையைப் பொருத்த வரையில் பொருளீட்டுவது என்பது பாரதிதாசனின் நோக்கமல்ல. இத்துறையின் வாயிலாகத் தமிழையும் நல்ல அறிவார்ந்த செய்திகளையும் மக்களிடம் கொண்டு சேர்க்க வேண்டும் என்பதற்காகவே அவர் இதில் தொடர் முயற்சிகள் மேற்கொண்டார். ஆனால் அவருக்கு இத்துறை கைகொடுக்கவில்லை. மாறாக இதில் ஓய்வின்றி ஈடுபட்டதால் உடல்நலக் குறைவுக்கும் மன உளைச்சலுக்கும் இலக்கானார்.

பாரதிதாசனின் இறுதிக் காலம்

புரட்சிக்கவி பாரதிதாசன் தமது வாழ்நாளில் துணிவு மிக்கவராகவும் எதையும் சாதித்துக் காட்டும் நெஞ்சுரம் கொண்டவராகவுமே வாழ்ந்தார். எதிலும் வெற்றி காணும் ஆற்றலுடையவர். ஆனாலும் கூட அவரது இறுதிக் காலமானது அவருக்குப் பலவகையிலும் சோதனைகள் நிறைந்த காலமாகவே அமைந்திருந்ததாகத் தெரிகின்றது. இக்காலத்தில் பாவேந்தர் பல நெருக்கடிகளைச் சந்தித்துள்ளார். இக்காலகட்டத்தில் பாரதிதாசன் மேற்கொண்ட பாண்டியன் பரிசு, பாரதியாரின் வாழ்க்கை வரலாறு ஆகிய இரண்டு திரைப்படங்களுக்கான முயற்சிகளும் ஈடேற்றம் காணவில்லை (கோவேந்தன், 1994, p.215). இதுவல்லாது தாம் நேசித்த திராவிட இயக்கங்களுடன் மோதல், பொதுவுடைமை

இயக்கத்தினருடன் ஏற்பட்ட கருத்து வேறுபாடு எனப் பாவேந்தர் பல சிக்கல்களுக்கு ஆளானார். இந்தச் சூழலில்தான் பாவேந்தர், ‘பொதுவுடைமைக்குப் பகைவனா? நான்’, என்ற கவிதையை இயற்றினார். இக்கவிதையின் வழி தமது நிலைப்பாட்டைப் பாரதிதாசன் தெளிவாகப் படம்பிடித்துக் காட்டினார்.

“பொது வுடைமைக்குப் பகைவனா? நான்?
பொதுவுடைமைக் காரர் எனக்குப் பகைவரா?
இல்லவே இல்லை, இரண்டும் சரியில்லை.

பாரதி பாட்டில் பற்றிய பொதுவுடைமைத் தீ
என்றன் பாட்டு நெய்யால் வளர்ந்து
கொழுந்துவிட் டெரிந்து தொழிலாள ரிடத்தும்
உழைப்பாள ரிடத்தும் உணர்வில் உணர்ச்சியில்
மலர்ந்து படர்ந்ததை மறுப்பவர் யாரோ?

சிங்கார வேலர் முதல் சீவா வரையில்
அங்காந் திடுவர் என் பாட்டினுக்கே
சுப்பையாவின் தொடர்பும் தோழமையும்
எஸ்.ஆர்.சுப்பிர மணியம் இணைப்பும் பிணைப்பும்
எப்பொழுதும் எனை லெனினால் ஸ்டாலினால்
புதுமை கொணர்ந்த பொதுமை நாட்டை
மதுத் தமிழாலே மடுக்கும் என்பாட்டு”

இப்பாடல் வரிகளின் மூலம் பொதுவுடைமைக்கும் தமக்கும் உள்ள ஆழமான பிணைப்பைக் கவிஞர் வெளிப்படுத்துவதோடு தமது மனதில் உள்ள கோபத்தையும் உணர்த்துகின்றார். மேலும் சிங்கார வேலர், ஜீவா, சுப்பையா, எஸ்.ஆர்.சுப்பிரமணியம் ஆகியோர் மீது பாவேந்தர் எந்த அளவிற்கு மதிப்பு வைத்திருந்தார் என்பதை இப்பாடல் காட்டுகின்றது. இக்கவிதையின் மூலம் எமது வழி பொதுவுடைமையே, அதில் எவ்வித மாற்றமும் கிடையாது என்பதான தனது கொள்கையைப் பிரமாணமாகவே பதிவு செய்துள்ளார் (<http://nagailango.weebly.com>).

இவ்வாறு தமது இறுதிக் காலத்தில் பல்வேறு நெருக்கடிகளுக்கு ஆளான பாவேந்தரின் உடல் நலம் 1964ஆம் ஆண்டு பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டு அதனால் அவர் சென்னை பொது மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்டார். ஏப்ரல் 21ஆம் நாள் பாரதிதாசன் உடல்நலக் குறைவினால் இயற்கை எய்தினார். இதற்கு மறுநாள் புதுவைக் கடற்கரையில் உள்ள பாப்பம்மா கோயில் இடுகாட்டில் பாரதிதாசனின் உடல் அடக்கம் செய்யப்பட்டது. பாரதிதாசன் மறைவு குறித்துத் தமிழக நாளேடுகள் முதற்பக்கச் செய்தி வெளியிட்டன (கோவேந்தன், 1994, p.215).

இவருடைய இறுதி ஊர்வலம் காலை பத்து மணிக்கு அவரது இல்லத்திலிருந்து துவங்கியது. அவரது இறுதி ஊர்வலத்தில் பத்தாயிரத்திற்கும் மேற்பட்டோர் கலந்து கொண்டு அஞ்சலி செலுத்தினர். அதோடு அப்போதைய புதுவை முதலமைச்சர் குபேர் பாவேந்தரின் இறுதி ஊர்வலத்தில் கலந்து கொண்டு பாவேந்தரின் உடலுக்கு மாலை அணிவித்து இறுதி மரியாதை செலுத்தினார். பாவேந்தரின் உடல் எவ்விதச் சடங்குகளும் இன்றி அடக்கம் செய்யப்பட்டது. அதன் பின்னர் அங்கு ஓர் இரங்கல் கூட்டமும் நடத்தப்பட்டது. இக்கூட்டத்தில் ம.பொ.சிவஞானம், ஈ.வி.கே.சம்பத், இரா.நெடுஞ்செழியன், மு.கருணாநிதி, என்.வி.நடராசன், கண்ணதாசன், சுப்பையா (புதுவை பொதுவுடைமைக் கட்சித் தலைவர்), கவி கா.மு.ஷெரிஃப், குத்தாசி குருசாமி, ஆகியோர் பேசினர். அவ்வை டி.கே.சண்முகம்

‘துன்பம் நேர்கையில்’, ‘உலகப்பம்’ ஆகிய பாவேந்தரின் பாடல்களைப் பாடினார் (முருகுசந்தரம், 2014, p.110).

இதனைத் தொடர்ந்து 1965ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 21 நாள் புதுவை கடற்கரையைச் சார்ந்த பாப்பம்மா கோயில் இடுகாட்டில் பாரதிதாசன் நினைவு மண்டபம் புதுவை நகராட்சியினரால் எழுப்பப்பட்டது (கோவேந்தன், 1994, p.215). மேலும், 1968ஆம் ஆண்டு உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டின் போது சென்னைக் கடற்கரையில் பாவேந்தர் உருவம் நாட்டப் பெற்றது. 1971 ஆம் ஆண்டு தொடங்கி புதுவை அரசு பாவேந்தரின் பிறந்த நாள் விழாவை, அரசு விழாவாகக் ஒவ்வொரு ஆண்டும் கொண்டாட ஆணை பிறப்பித்தது. இதுவல்லாது பாவேந்தர் வாழ்ந்த பெருமான் கோயில் தெரு, 95ஆம் எண் கொண்ட இல்லம் அரசுடைமையாயிற்று. அங்கே புரட்சிப் பாவலர் நினைவு நூலகம், காட்சிக் கூடம் ஆகியனவும் நடந்து வருகின்றன. அதற்கு அடுத்த ஆண்டு ஏப்ரல் 29ஆம் நாள் பாவேந்தரின் முழு உருவச் சிலை புதுவை அரசினரால் திறந்து வைக்கப்பெற்றது (செயலாபதி, 2004, p.233).

பாரதிதாசன் வாழ்க்கையில் பிற குறிப்புகள்

பாரதிதாசன் தமது சிறு வயது முதலே தலைமைத்துவப் பண்புகள் நிறைந்தவராகவே இருந்துள்ளார். ஆசிரியராகப் பணியாற்றும் காலத்தும் இவரது தலைமைத்துவப் பண்புகள் செவ்வனே வெளிப்பட்டன. ஆகவேதான் திராவிடக் கழகத்தில் இருந்த காலத்தில் அவ்வியக்கத்தின் முக்கிய நபர்களுள் ஒருவராக விளங்கினார். 1955ஆம் ஆண்டு புதுச்சேரி சட்டமன்றத் தேர்தலில் போட்டியிட்டுச் சட்டமன்ற உறுப்பினராகத் தேர்வு செய்யப்பட்டார் புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசன் (கோவேந்தன், 1994, p.214). ஆயினும் அரசியல் அவரை விழுங்கிவிடவில்லை. இறுதிவரை அவர் பாவேந்தர் எனும் சிறப்பிலேயே வாழ்ந்தார்.

பாரதிதாசனுக்குப் புத்தகங்களை இரவல் வாங்கும் பழக்கம் கிடையாது. ஒருவரிடம் இருக்கும் புத்தகமானது அவரின் மனைவிக்கு ஒப்பு என்றும், மற்றவருடைய புத்தகத்தை இரவல் வாங்குவது பிறனில் விழைவதற்குச் சமம் என்றும் கருதியவர் பாரதிதாசன். அதோடு மற்றவரின் நூல் தமது கையில் இருந்தால் அதில் உரிமை பாராட்ட முடியாது என்றும், அதனால் திருப்தியான அறிவைப் பெறுவதோ அல்லது அப்புத்தகத்திலிருந்து ஒரு நிறைவோ அடைய இயலாது என்பதுவும் பாரதிதாசனின் ஆழ்ந்த கருத்தாக இருந்துள்ளது (கோவேந்தன், 1994, p.174).

சோழமன்னர்களின் தலைசிறந்த நகரமாக விளங்கிய தஞ்சையில் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்க வளாகத்தில் தமிழகப் புலவர்களின் சிறப்புக் கூட்டமும் ஊர்வலமும் நடைபெற்றது. இந்த ஊர்வலத்தில் 48 புலவர் பெருமக்கள் கலந்து கொண்டனர். இவர்கள் அனைவரும் ஊர்திகளில் பின்வர இவர்களுக்குத் தலைமை தாங்கிய பாரதிதாசன் யானையின் மீது அமர்ந்து முரசு, சங்கு, துந்துபி போன்ற இசைக்கருவிகள் இசைக்கப்பட ஊர்வலமாகச் சென்றார். இது தமிழகத்தின் மற்ற புலவர்களுக்குக் கிடைக்கபெறாத பெரும் பேறாகும். சேக்கிழார் பெருமான் திருத்தொண்டர் புராணத்தை இயற்றியபோது அனபாயச் சோழமன்னனால் அவருக்கு இத்தகைய பெரும் பேறு கிட்டியது. இந்நிகழ்வும் அத்தகைய பெருமைக்கு உரியதாகப் போற்றப்படுகின்றது (சுபீதாஜோசப், 2009, pp.108-109).

புரட்சிக்கவி பாரதிதாசனுக்கு இந்தியாவின் உயரிய விருதுகளில் ஒன்றான ஞானபீடம் விருது வழங்கப் பரிந்துரைக்கப்பட்டது. முதன் முதலில் தமிழ் நாட்டில் இவ்விருது பெறும் நபராகப் பாவேந்தர் அறியப்பட்டார். ஆனால் அவ்விருது பாரதிதாசனை வந்து அடையும் முன்னரே பாரதிதாசன் இயற்கை எய்திவிட்டார். அதனால் அந்த விருது மலையாளக்

கவிஞர் குரூப்பிற்குச் சென்றது (முருகுசுந்தரம், 2014, p.110). பாவேந்தருக்கு அவ்விருது கிடைத்திருந்தால் அதனால் கிடைக்கப்பெறும் ஒரு லட்சம் ரூபாயையும் கவிஞர் நிச்சயம் தமிழ்ப்பணிக்கே செலவிட்டிருப்பார். ஏனெனில் பாவேந்தரின் உள்ளம் அவ்வாறு. அவருக்கு மகிழ்ச்சி தரக்கூடியது தமிழைத் தவிர வேறு எதுவாக இருக்க முடியும்?

பாரதிதாசனின் மறைவிற்குப் பின்னர் 1969ஆம் ஆண்டு அவரது பிசிராந்தையார் எனும் நாடகத்திற்கு சாகித்ய அகாடமி விருது வழங்கிச் சிறப்புச் செய்யப்பட்டது. மேலும் பாரதிதாசனின் படைப்புகள் யாவும் தமிழக அரசால் நாட்டுடைமையாக்கப்பட்டன. தமிழ் நாட்டிலும், புதுவையிலும் பாரதிதாசன் பெயரால் தெருக்கள் ஊர்கள், அமைப்புகள் போன்றவை தோற்றுவிக்கப்பட்டன. மேலும், இவ்விரண்டு அரசுகளாலும் பாரதிதாசன் பெயரால் பல விருதுகள் வழங்கப்பட்டன (முருகுசுந்தரம், 2014, p.111).

1982ஆம் ஆண்டு திருச்சிராப்பள்ளியில் பாவேந்தரின் பெயரால் பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம் உருவாக்கப்பட்டது. இவரது பெயரில் பல கலைக்கல்லூரிகளும் பொறியியல் கல்லூரிகளும் தோன்றும் கண்டன. இதுவல்லாது பாவேந்தரின் அடியொற்றி அவரைக் குருவாகக் கொண்டு கவிஞர் சுரதா (பாரதிதாசன் மீதுகொண்ட பற்றால் இராசகோபால் எனும் தன் இயற்பெயரை சுரதாசுப்புரத்தினதாசன் என மாற்றிக் கொண்டார்), வாணிதாசன், சாலை இளந்திரையன், குருவிக்கரம்பை சண்முகம், பொன்னடியான் போன்ற கவிஞர்கள் பலர் தோன்றிப் புகழ் பெற்றனர்.

முடிவுரை

வீழ்ச்சியுற்ற தமிழ்ச்சமுதாயம் மறுபடியும் மீட்சி கொள்ளவும், அமுதாம் தமிழ் மொழி தழைத்தோங்கவும், தமிழால் தமிழினம் மேம்படவும் பாடிய பாவலர்களுள் முதன்மையில் வைத்துப் போற்றத் தக்கவர், போற்றப்படுபவர் பாவேந்தர் பாரதிதாசன். தமிழ் இனத்தில் தமிழ் உணர்வு மேலோங்கிடல் தமிழர்க்கு வீழ்ச்சி இல்லை. தமிழ்க் கல்வி மட்டுமே இந்த உணர்வை நிலைநிறுத்த முடியும் எனும் கருத்துடையார் பாரதிதாசன். எனவே, தாழ்ந்திருந்த தமிழையும் தமிழர் மத்தியில் வீழ்ந்திருந்த தமிழ் உணர்வையும் உயர்த்தும் பொருட்டு வீறுமிக்க பாடல்களைப் பாடி விழிப்புணர்ச்சியை விசையோடு விதைத்தவர் பாவேந்தர் பாரதிதாசன்.

வாழ்நாள் முழுவதும் தமிழ் வாழ்ந்தால் தமிழன் வாழ்வான், தமிழ் மீண்டால்தான் தமிழ்நாடு மீளும், தமிழ் அல்லாமல் தமிழர் முன்னேற்றம் அமையாது எனும் கருத்துகளில் உறுதியான நம்பிக்கையுடன் வாழ்ந்தார். எனவேதான் இவர் தமிழை அமுது என்று மட்டும் எண்ணாமல் உயிராகவும் கருதினார். தமிழ் உடல் இயக்கும் நல்லுயிராய், உயிரை இயக்கும் நுண்கலையாய், வாழ்வை இயக்கும் சுவைப்பாட்டாய்க் கண்டார் பாரதிதாசன். அவர் கண்ட அந்த இனிமை இன்று உலகில் தமிழர் வாழும் நாடுகளில் எல்லாம் அறிந்தோர் மத்தியில் முழங்கிக் கொண்டுதான் இருக்கின்றது.

Bibliography

- Arunasalam,Mu. (2004). *Rucôvum Pâratitâcalum*. Chennai: The Parker Publications.
 Bharathidasan. (2006). *Pâratitâcal kavitaika*7. Vol.2. Chennai: Manivasagar Publications.
<http://ilakkiyapayilagam.blogspot.my>.
<http://keetru.com> - Putuvai muracum puramcik kaviñarum
<http://nagailango.weebly.com> - Pâvçntarum potuvumaimaiyum
<http://tamil.thehindu.com> - PâratitâcaliI paraparappâIa tiraippayaGam.

- <http://tamilengine.forumta.net> - PâratitâcaI vâ;kkai
http://www.dinamani.com/editorial_articles - Pâratiyum PâratitâcaIum
<http://www.koodal.com> - Pâvçntar PâratitâcaIi tiraittami;.
<http://www.sangatham.com> - PâratitâcaI, Pâratiyâr pâmalai.
<http://www.tamilheritage.org> - katar irâmmiGappâmmu
<http://www.yarl.com/> - PâratitâcaIum Periyârum.
<https://groups.google.com> - Pâvçntar pâratitâcaI tam'maip pa__i e;utiya pâmal.
<https://ta.wikibooks.org/wiki> - PâratitâcaI vâ;kkai..
Koventhan,T. (1994). *Pâvçntam*. Chennai: Koventhan Publications.
Murugusuntharam. (2014). *Intiya ilakkiya ci_pika7 varicaiyil PâratitâcaI*. Chennai: Sahitya Akademi Publications.
Nyanasegaran. (2005). *Pâratî mutal kalimo;i varai*. Chennai: Kadarkuthirai Publications.
Sabethajoseph. (2009). *Puramcikkaviñar pâratitâcaI 100*. Chennai: Nakkiran Publications.
Seyalpathi,Su. (2004). *Pâratitâcal pamaippuka7il Tami;uGarvu*. Chennai: The Parker Publications.
Varatharasan,Mu.(1992), *Tami; Ilakkiya Varalâ_u*. New Delhi: Sahitya Akademic.